

Kaposvár és a Seuso-kincs

2018. január 20. szombat, és 21. vasárnap

Seuso-kincs vándorkiállítás, Kaposvár

Az én korosztályom a húszas évei elején találkozott először a Seuso-kincs hírével. Azokban az években egy kiskatona rejtélyes halála kapcsán röppent fel a Seuso-kincs története. Aztán újra és újra előkerült a történet. Így nem csoda, hogy óriási várakozással indult a Családok Kulturális és Szabadidősport Egyesülete szervezésében a Seuso-kincsek megtekintésének túrája. Két nap kellett ahhoz, hogy mindenki eljuthasson a kiállításra.

Január 20-án indult az első csoport. A kaposvári sétálóutcába érve azonnal beigazolódott a gyanúnk, más is kíváncsi a felbecsülhetetlen értékű leletekre. A jegyvásárlásnál épp úgy, mint a kiállító teremnél óriási sorok fogadtak bennünk. A nagymértékű látogatottság ellenére mindenhol nagyon kedvesek voltak hozzánk. A mosdók kifogástalanul tiszták, a kiszolgáló személyzet a végtelenségig szolgálatkész, barátságos volt. A kiállító terem előtt azonnal Szita Károly polgármester úrba botlottunk, aki kedvesen, barátságosan üdvözölt bennünket. Köszönte, hogy ilyen messziről is eljöttünk és megtiszteltük városukat érdeklődésünkkel. Meglepődtünk, csak nem mindenkit köszönt nap, mint nap? A kérdésre a választ a hostess lányoktól rögtön megkaptuk. Esélyesek vagyunk a húszezredik látogató címmel! Elkezdődött a viccelődés, hogyan osztozunk az ajándékon. Az élet megoldotta a problémánk, ugyanis a közvetlenül utánunk érkező kétgyermekes fiatal házaspár lett a nemes cím nyertese. Hát erről is lemaradtunk! Helyette elmerültünk a páratlan kincsek csodálatában. A hihetetlenül szépen kidolgozott tálak, kancsók, amforák látványa lenyűgöző volt. A kiállított tárgyak mellett részletes tájékoztatást kaptunk a tárgyak méretéről, súlyáról, használati funkciójáról. Szívünk szerint bármelyiket hazahoztuk volna.

*A Seuso-tál medalionja
egy Balaton (Pelso) környéki
vadászat és szabadtéri
lakoma ábrázolásával*

A kiállító teremben eltöltött közel egy óra után az utcán verőfényes napsütés és egy nagyon kedves idegenvezető, Henriett várta csapatunk. Kalauzolásával rengeteg információt kaptunk Kaposvár múltjáról, jelenéről és a jövőjéről is. Kétórás városnéző sétánk csúcspontja a városháza impozáns dísztermének meglátogatása volt.

A sok magunkba szívott kulturális információ után megebédeltünk. Ki-ki habitusához mérten kézműves sörrel vagy üdítővel öblítette le a hallottakat, látottakat. *(Palotai Jánosné)*

